

Geschiedenis van Suriname

1986-1991: de Binnenlandse Oorlog

1986: Brunswijk bereidt zich voor op de aanval

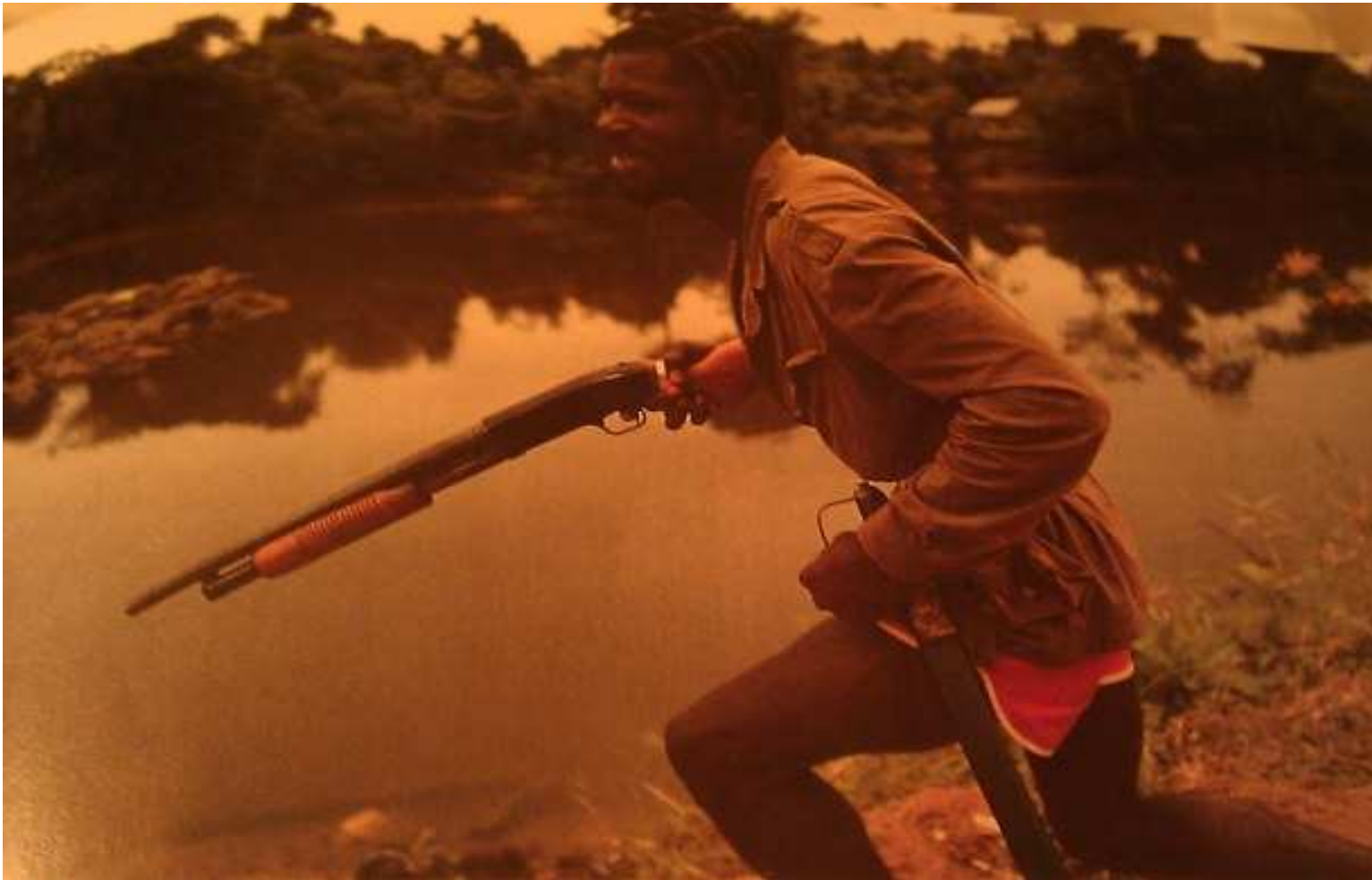
- Op 22 juli 1986 begon de jonge [bosneger Ronny Brunswijk](#) plannen te maken om het bewind van [Bouterse](#) met aanvallen ten val te brengen. Voordat Brunswijk deze plannen had gemaakt was hij een lijfwacht van Bouterse, maar na een aantal conflicten was hij uit het leger ontslagen. Hij reisde naar Nederland en kwam daar in contact met **Surinaamse bevrijdingsorganisaties**. Deze wisten hem over te halen om te gaan strijden tegen Bouterse.
- Ronny Brunswijk ging de strijd aan tegen het regime van Bouterse. Zo ontstond de Binnenlandse Oorlog. Tegenwoordig is Brunswijk nog een omstreden figuur er staat, net als op Desi Bouterse, een internationaal opsporingsbevel op hem vanwege drugshandel. In Suriname is hij de leider van een politieke partij en is hij zakenman.
- Van de Nederlandse bevrijdingsorganisaties kreeg Brunswijk 17.000 gulden waarmee hij naar het Surinaamse buurland Frans-Guyana trok. Hier kocht hij wapens en andere benodigdheden waarmee hij aanvallen kon uitvoeren. Eenmaal teruggekeerd in Suriname verzamelde hij een klein groepje jonge bosnegers om zich heen. Dit groepje kwam bekend te staan als het '**Junglecommando**'.

1986: Brunswijk komt in actie

- Op **21 juli 1986** vond de **eerste actie van het Junglecommando plaats** waarbij twaalf soldaten gevangen werden genomen bij de aanval op de militaire post Stolkertsijver. Hiermee begon een zes jaar lange strijd die nu bekend staat als de **Binnenlandse Oorlog**, die vooral in het oosten uitgevochten werd. Dit zou één van de zwartste bladzijden worden uit de Surinaamse geschiedenis. De dag na de eerste aanval mislukte een aanval op Albina. Daarop gaf Bouterse het nationale leger de opdracht volop in de tegenaanval te gaan. Al gauw bleek dat Brunswijk wel kleinere successen kon behalen, zoals het neerschieten van een helikopter, maar dat het geen gebieden bezet kon houden. Anderzijds was het nationale leger niet in staat het Junglecommando te vernietigen.
- **Brunswijk verandert van tactiek**
Toen Brunswijk merkte dat hij niet in staat was dorpen blijvend te kunnen veroveren, veranderde hij van strategie. Het doel van het Junglecommando werd nu het **verlammen van de Surinaamse economie**. Door bijvoorbeeld palmolieplantages en bauxietbedrijven te saboteren werden duizenden Surinamers werkloos. De bedoeling van Brunswijk hiermee was dat deze werklozen uit onvrede tegen Bouterse in opstand zouden komen. Ondanks alle onvrede die ontstond kwamen er geen opstanden tegen Bouterse.
- **De gevolgen van de Binnelandse Oorlog**
Door tegenacties van het leger werden er **honderden onschuldige bosnegers vermoord**. Op zoek naar leden van het Junglecommando werden het stadje Albina en veel bosnegerdorpen weggevaagd door het Surinaamse leger. Wegen, scholen en bedrijven werden vernietigd. Duizenden binnenlandbewoners sloegen op de vlucht naar Paramaribo en Frans-Guyana, het buurland van Suriname. Hoewel in 1992 de vrede werd getekend en de wederopbouw van het land zo'n twintig jaar na de binnenlandse oorlog begon, zijn de gevolgen nog steeds aanwezig. **De psychische gevolgen van de oorlog zijn vandaag de dag nog steeds merkbaar.**

- Hoeveel steun Brunswijk had onder de bosnegerbevolking is moeilijk te zeggen. Zeker is wel dat het Junglecommando in de rest van Suriname op weinig steun kon rekenen. Door de acties leed Suriname grote economische schade waardoor er veel werkloosheid, armoede en tekort aan goederen en voedsel ontstond.
- **1988: Bouterse houdt democratische verkiezingen**
Door de verslechterde toestand in Suriname zag Bouterse zich in 1988 genoodzaakt voor het eerst **democratische verkiezingen** te houden. Op deze manier probeerde Bouterse de Surinamers weer tevreden te krijgen, en hen het idee te geven dat ze inspraak hadden. Er kwam een **nieuwe regering onder leiding van Arron**, maar **Bouterse hield zelf te veel macht** om van een democratie te kunnen spreken.

- Among the weapons being used by the Surinamese guerrillas in the uprising were swords and guns from the 19th century:

Vergelijking van Middelen

- **Armed Forces of Suriname**
- 2,500 personnel (approx.)
- 1) Cascavels – a Brazilian-made six-wheel armored car with a 90 mm gun and laser range finder
- 2) Urutus – another Brazilian-made six-wheeled armored car equipped with a .50-caliber machine gun
- 3) YPs – a Dutch-manufactured DAF two-man scout car
- 4) S-class boats – a Dutch-built coastal patrol boat (approximately 30 meters long) with 2 x 40 mm Bofors cannons plus machine guns
- 5) MAGs – 7.62 mm machine guns
- 6) FN-FALs – 7.62 mm rifles manufactured in Belgium or Brazilian copies
- 7) Defenders – Britten-Norman Islander aircraft (military versions)

- **Jungle Commando/Surinam National Liberation Army:**
- 250 personnel (maximum)
- 1) 40 fire extinguishers
- 2) 250 sticks of dynamite
- 3) 14 shotguns

Tijdlijn

- 25 February 1980

Desi Bouterse (a physical-training NCO in the army) and Roy Horb launch a coup, with 16 men, to overthrow the civilian government of Henck Arron. The National Military Council promises elections at some future date, but from the beginning the movement is closely connected to Cuba.

- May 1980

A countercoup fails. It was launched from French Guiana by Fred Ormskerk (a former Dutch resident of Suriname) using Dutch, Belgian, South Moluccan, Bolivian (from the Bavaria Club in Santa Cruz, Bolivia, which counted among its members Nazi Klaus Barbie) and Venezuelan mercenaries.

- 16 August 1980

Bouterse declares a state of emergency and deposes President Ferrier in favor of Prime Minister Chin-a-sen.

- 4 February 1982

Chin-a-sen resigns after Bouterse, backed by the army, seizes power. Chin-a-sen moves to Amsterdam and launches the “Committee for the Liberation of Suriname”.

- 12 March 1982

Sergeant Major Wilfred Hawkins attempts a coup, fails, and is executed by firing squad on 13 March.

- 11 December 1982

Martial law is declared and Bouterse says Suriname will take its inspiration from Cuba. He executes 15 of his political foes. Among the dead are four journalists, four attorneys, two former cabinet ministers and the dean of economics at the local university. The Netherlands suspends a \$1.5 billion aid package.

- 14 January 1983

Suriname is declared a “Peoples’ Democracy”.

- 2 February 1983

Major Roy Horb hangs himself in his cell following a failed coup against Bouterse.

- 1983

The CIA presents a plan for approval by the House and Senate intelligence committees for the overthrow of Bouterse. Fierce opposition from House committee chairman Edward Boland, a Massachusetts Democrat, shelves the plan. Boland, also responsible for the Boland Amendment, which cut off aid to the anti-Sandinista Contras, reasons Suriname is too unimportant to justify such “extreme” action.

- 25 October 1983

Frightened by America’s invasion of Grenada, Bouterse expels all Cuban advisers from Suriname. But by 1984 the Cubans are back, reportedly involved with the Libyans in running a terrorist training camp located near Sipaliwini, a remote village on the Brazilian border.

- 1985

Libya’s Muammar Gaddafi signs an agreement with Bouterse offering him \$100 million in “aid” if he allows Libya to open a “cultural mission” in Paramaribo. After the Libyans arrive, the French note increased dissident activity in French Guiana and on the French-controlled islands of Guadeloupe and Martinique. American mercenaries working with Surinamese exiles in the United States are arrested in Baltimore, Maryland.

- 22 July 1986

Jungle commando start

- 21 August 1986

Bouterse sends his elite Echo Company commando unit out to hunt down Brunswijk. The guerrillas engage Echo Company on the banks of the Maroni River, killing four and wounding five. Echo Company commander Henk van Randwijk defects to the guerrillas.

- September 1986

Bouterse aide Captain Etienne Boerenveen is arrested in Miami, Florida by the Drug Enforcement Agency (DEA) after being taped and filmed while offering to make Suriname and the many dirt strips built there in recent years available to drug traffickers in exchange for U.S. dollars.

- December 1986

Approximately 8,000 civilians flee the war zone into French Guiana. Amnesty International verifies reports of massacres of women and children by government forces. Rebels claim Libyans are involved in the massacres.

Moiwana

- Below is an eyewitness account of one of the massacres which took place in the village of Moiwana (also known as Moi Wana):
- *They dragged my 12-year-old son from a house and shot him. They shot my wife in the foot. She fell on the ground and begged the soldiers not to kill her...another woman, she was pregnant. She pleaded with the soldiers not to kill her and pointed to her belly. She was running away and they shot her in the back. She was dead. Another soldier grabbed a six-month-old baby and put the barrel of his gun in its mouth and laughed. The baby took it eagerly, like a baby bottle. The soldier pulled the trigger. The soldiers rounded up another group of seven people: six children and one woman. They lined them up in the middle of the village, and placed a guard around them on both sides and kept them there, so they couldn't escape. They begged for their lives, but the soldiers shot them all to death...Bouterse's soldiers took some of the bodies away. They dragged some of the bodies into houses, which they doused with diesel oil and set on fire. Before the soldiers left, they burned down the whole village*

1989: Nederland geeft weer ontwikkelingshulp

- Nadat Suriname had beloofd dat er vrede gesloten zou worden met Brunswijk was **Nederland bereid de ontwikkelingshulp voor Suriname weer op te starten**. Hoewel Suriname van de 3,5 miljard gulden nog 1,6 tegoed had, kreeg het land dit geld niet zomaar. Nederland had het vertrouwen verloren. De Nederlandse staat zou alleen de rekeningen betalen voor daadwerkelijk uitgevoerde projecten, en dus geen geld rechtstreeks aan de Surinaamse regering overmaken. In 1989 werd er voor het eerst weer geld overgemaakt naar Suriname. In dat jaar werd er ook vrede gesloten tussen de Surinaamse regering en Brunswijk.
- **1990: het leger grijpt opnieuw in**
In 1990 vond er een conflict plaats tussen bosnegers en inheemsen. De regering lukte het niet dit conflict op te lossen. Dit was voor de legerleiding reden om op kerstavond 1990 in te grijpen. Per telefoon deelde de legerleiding mee dat de regering af moesten treden, wat dan ook gebeurde. **In 1991** werden **nieuwe verkiezingen** beloofd die ook daadwerkelijk plaats zouden vinden.

1991: verkiezingen

- Na de verkiezingen van 1991 werd Ronald [Venitiaan](#) de nieuwe president. **De grondwet werd hersteld en het leger mocht geen politieke rol meer spelen.** Aan de **strijd tussen het leger en het Junglecommando was nu een einde gekomen.** Met Nederland werden nieuwe afspraken gemaakt hoe de rest van het ontwikkelingsgeld (1,3 miljard gulden) besteed zouden worden. Het belangrijkste punt werd het **herstel van de economie.**
- In de loop van het jaar 1992 keerden de meeste gevluchte uit Frans-Guyana terug. Op 8 december 1992 werden voor het eerst de slachtoffers van de [decembermoorden](#) herdacht. Bouterse diende vrijwillig zijn ontslag in als legerleider.